

भूतोऽहं हे रथ त्वामव्यथयि व्यथ भयचलनयोः अभयाय अचलनाय वा
स्वधायि अन्नरसाय च त्वामधितिष्ठामि ॥ का° [१५. ६. १८.] मरुतामिति दक्षिणधुर्यं
प्राजतीति । यजमानेन सहान्नो यत्ता दक्षिणाश्वं कशया प्रेरयेत् ॥ धुर्यदैवतम् ।
हे धुर्य मरुतां देवानां प्रसवेनाज्ञया त्वं जय शत्रूनि शेषः ॥ का° [१५. ६. १९.]
गवां मध्ये स्थापयत्यापामेति । पूर्वमेवाहवनीयोत्तरतः स्थापितानां गवां मध्ये तं
रथं स्थापयेत् ॥ यजमानदेवत्यम् वयं मनसा सह आपाम प्राप्तवन्तो यदुपक्रान्तं
तत्कर्म ॥ का° [१५. ६. २०.] धनुरार्वीपस्पृशति गां यजमानः समिन्द्रियेणेति । ध-
नुःकोट्या गां स्पृशेत् ॥ यजमानदेवत्यम् वयमिन्द्रियेण वीर्येण संगताः स्म ॥ २१ ॥

मा तं इन्द्र ते वयं तुराषाड्युक्तासोऽब्रह्मता विदसाम ।

तिष्ठा रथमधि वं वज्रहस्ता रश्मीन्देव यमसे स्वश्चान् ॥ २२ ॥

का° [१५. ६. २२.] तावद्व्यो वा गोस्वामिने दत्त्वा पूर्वेण घृणं परीत्यान्तःपा-
त्यदेशे स्थापयति मा तं इति । स्थापितगवां पतये स्वभ्रात्रे तावत् शतमधिकं
वान्यदत्त्वा घृणात्पूर्वदिशि परीत्यान्तःपात्यदेशे रथं स्थापयेत् ॥ इन्द्रदेवत्या त्रिष्टुप्
संवरणादृष्टा । हे वज्रहस्त वज्रं हस्ते यस्य तत्सम्बुद्धिः हे देव दीप्यमान त्वं वं
रथमधि तिष्ठ लउर्थे लोह् अधितिष्ठसि द्यचोऽतस्तिड इति [पा° ६. ३. १३५.]
दीर्घः यस्य च रश्मीन्प्रग्रहानायमसे आयहसि किम्भूतान् रश्मीत् स्वश्चान् शोभना
अश्वा येषु तान् । हे तुराषाट् तूर्णं सहते शत्रून्भिभवतीति तुराषाट् हे इन्द्र
ऐश्वर्ययुक्त ते त्वदीया वयं ते तव तस्मिन् रथे अयुक्ताः तस्माद्भिन्नाः सन्तो मा विद-
साम दस उपक्षये विविधमुपक्षीणा मा भवाम तत्र दृष्टान्तः अब्रह्मता लुप्तोप-
मानम् अब्रह्मतेव ब्रह्म विज्ञानानन्दस्वभावमनश्चरम् तस्य भावो ब्रह्मता न
ब्रह्मता अब्रह्मता यथा ब्रह्मभावादप्यदस्तु विदस्येदेवं वयं मा विदस्येमहीत्यर्थः
॥ २२ ॥

a. अग्रये गृहपतये स्वाहा । b. सोमाय वनस्पतये स्वाहा ।

c. मरुतामोजसे स्वाहा । d. इन्द्रस्येन्द्रियाय स्वाहा ।

e. पृथिवि मातर्मा मा हिंसीर्मीऽहं त्वाम् ॥ २३ ॥